

PAÁL LÁSZLÓ (1846-1879)

Békák mocsara: a fontainebleau-i erdő, 1875 körül
Swamp of the toads: Forest of Fontainebleau, around 1875

Olaj, vászon | Oil on canvas, 69x106 cm
Jelezve balra lent | Signed bottom left: L. de Paál

Kezdő ár | Starting price: 15 000 000 Ft | 41 096 EUR
Becsérték: 25 000 000 – 40 000 000 Ft
Estimate: 68 493 – 109 589 EUR

KIÁLLÍTVA | EXHIBITED:

■ Párizsi Salon, 1876

REPRODUKÁLVA | REPRODUCED:

■ Lázár Béla: Paál László élete és művészete.
Második teljesen átdolgozott kiadás. Budapest, 1929., 76-77. oldal, 16/a. kép
■ Kende J: Paál László.
In: Művészeti Szalon 4. évfolyam, 8-9. szám (1929), 6. oldal
■ Bényi László: Paál. Budapest, 1979., 26. oldal, katalógus: 39
■ Németh János: Vonzások és változások.
In: Élet és Tudomány 68. évfolyam, 25. szám (2013), 776. oldal

BARBIZON

Leipnik L. Nándor – a K. Lippich Elek szerkesztette *Művészeti könyvtár* sorozatban, 1906-ban megjelent, *A barbizoni művészek* című könyvében – roppant szemléletesen írja le a tájat: „Fontainebleau-tól észak felé három mérföldnyire, ott, ahol a hatalmas tölgyfaerdő mint áhítatot kel­ tő óriás dóm bontakozik ki a szemhatáron, csendes kis falut látunk: Barbizont. Mint védőbástyák terülnek el körülötte az Apremont romantikus gránithasadékai, s a Plateau de la belle croix messzire nyúló, melankolikus síkja.”

A Barbizonhoz közeli fontainebleau-i erdőség az 1830-as évektől kezdve vált egyre népszerűbbé a korszak festőinek körében; rendszeresen ide

járt festeni többek között Corot, Millet, Théodore Rousseau, Jules Dupré, Charles-François Daubigny, valamint Díaz de la Peña.

Eltérő módon és különböző eszközökkel, de valamennyien a festői táj szépségét, kifejező erejét hangsúlyozták vásznaikon, létrehozva az ún. *paysage intime* műfaját.

Paál László 1873-ban Courbet tanácsára, valamint közeli barátja, Munkácsy támogatásával érkezett Barbizonba. Munkásságának utolsó három évét a fontainebleau-i táj bűvöletében töltötte, melyről így írt bizalmas barátjának, a Düsseldorfban élő Bartel Gusztáv zenészhez címzett levelében:

„Hogy momentán boldog vagyok, mondanom sem kell ... egyébként a megszokott, rendes katzenjammeros hangulatban vagyok; három nap óta egy tanulmányon dolgozom, de nem tudok előbbre jutni, mindig törülnöm kell, reménylem azonban, hogy nemsokára minden jól megy. Nagyon meg vagyok elégedve, hogy itt vagyok, megtaláltam azt, ami után szívem vágott... csak bátorság! Szíves üdvözetemet küldöm feleségednek s téged is szívből üdvözöl: a te Lászlód 28/873.

Címem L. du Paal chez mr. Siron a Barbizon pres Melun.”

1. Narcisse-Virgilio Diaz de la Peña: Viharos naplemente The National Gallery, London

2. Jean-Baptiste-Camille Corot: Fontainebleau-i erdő, 1846

BÉKÁK MOCSARA

Paál László életművében nem egyszer találkozunk olyan témával, illetve kompozícióval, melynek több variációja ismert. Ezek közé tartoznak a *Nyárfák* vagy a *Békák mocsara* című képek is. Mivel Paál először mindig felrajzolta a megfesteni kívánt kompozíciót, valószínűsíthető, hogy egy-egy régi vázlatát később újra elővette, majd változtatásokkal ismét kidolgozta. Ez a kor bevett festői gyakorlata volt, melynek egyik célja

a nyilvánvalóan kereskedelmi szempontok mellett lényegében a festői eszközökkel való kísérletezés volt.

Paál festészete Barbizonban közelebb került a természethez: a lakkal hígított bitumenalapa, száradás után szürkével vázolta fel a kompozíciót. Merészen dolgozott. Széles ecsetvonásokkal és késsel, pasztózosan hordta fel a színeket,

majd vakarva, simítva, karcolva dolgozta meg a felületet. A *Békák mocsara* 1876-ban a Párizsi Salon-ban elsőprő sikert alkotott; nem véletlen, hogy Paul Leroi, belga gyűjtő és kritikus, a Párizsban havonta megjelenő, metszeteket és litográfiákat is tartalmazó *L'Art Revue Illustré* című lapban részletesen méltatta Paál művészetét, melynek legnagyobb erényét a fények ábrázolásában látta.